

نحوه اینسته او لایه های را برخیزد و آنها را در یک جگر ایرانی

کوچک نی اسیدا لیم

تو مکاری اسپلائیور
بگوست زندگان از اونه هیبت همی و فاعله خد و نیزی انجام هول داشت به کری سو
و بینده او را عکس نماید تصور این سلوول
بینده اینها اصلیه قیانه توزنیه آن را به نور نظر تحقیق اینها از سوری
آنها را تحریر اصلیه قیانه توزنیه آن را به نور نظر تحقیق اینها از سوری
شما سقف دلخواه پنهان دارید فقط اینها شدیده لذتی کی صارمه چوشه هدای
اعارمه اوله دلک دوده هاین قابل طرف کوچکی که نهل ملکه نصلی بگیرید
آنها لذتی که اینها شدیده لذتی که اینها شدیده لذتی که اینها شدیده لذتی
به این توزنیه آنها اینها کوچکی کوچکی دوده هاین لذتی که اینها شدیده لذتی
سریب هیبت آنها از اینها سقف دلخواه پنهان دارید نهاده و معموت ایده نظری هم این
که معاشرت دو دم اید "ای خوب اه" : با این توزنیه زیبی کردی : بسطه تو ملای
اسکن اطمین کجده زدن ارمک دی سویل داده و ملای هوار بگیرید
ماهند از تقویت دهن خلوات مادر که اینها اینها اینها اینها اینها اینها
اصحیزه کلیه بو اینم رسیده عجم دایزه را اینها اینها بروم
رام ۱۷۸۷ تیکو اینها اور دهن هوار بایه کی جمه اینها رفیعه کلیه توزنیه داده
است

Gaminerie

Les vieilles gens ont parfois comme des bouffées de jeunesse qui leur remontent au cœur. Ceux qui longtemps s'aimèrent et vécurent côté à côté connaissent ces effusions tendres et graves : elles sont comme le dernier quartier d'une lune de miel exceptionnelle, qui ne prend fin qu'avec la vie.

A travers ses yeux clignotants, le vieillard revoit la compagne aimée de ses jeunes années, non comme elle est aujourd'hui vieillie, blanchie, ridée, mais telle qu'il la connaît en son printemps, rose et riante : elle sans se détourner, en apparence attentive à son ouvrage, sent les regards de son homme qui s'apprécient sur elle, qui appellent ses yeux

et son sourire... Mais elle résiste. Vayons, viens fou, ce temps-là est passé; laissons rire les jeunesse, nous, c'est fini.... Et revenue, elle a laissé sur la table la longue aiguille à tricoter, elle et la voilà plongée dans ses souvenirs et toute prête à s'attendrir. Mais le vieil homme n'est point ce soir enclin à la mélancolie : il continue à rire, et en vrai gamin, avec la longue aiguille, il force sa vieille compagne à partager sa gaîté....

Le amour des vieux est le meilleur: il ne connaît ni les racunes ni la jalouse. Buissez - vous, chers lecteurs, le connaître un jour!

TDV iSAM
Kütüphanesi Arşivi
No HHP.384-2b

